Ἔτος 30ον — Ἐν Πύργῳ Σάββατον 9 Ἰουλίου 1932 — Ἀριθ. 14.272

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ & ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΑΘΩΝ. ΒΑΡΟΥΧΗΣ

ΠΑΤΡΙΣ

ΤΡΑΦΕΙΑ ἐν τῇ πλατείᾳ Δημαρχοῦ οἰκίᾳ Βασιλείου Ἀναστοπούλου, ὁδὸς Κατακάλου 45

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ Θ' ΑΠΑΝΤΗΣΗ...

Ὁ Βενιζέλος ἀναχωρῶν εἰς Μπανσὸλ ἐξεστόξευσεν ἀπειλὴν ὅτι θ' ἀπαντήσῃ εἰς τὸν λόγον τοῦ κ. Καφαντάρη τὸν ὁποῖον ἐξεφώνησε κατὰ τὴν μεγάλην λαϊκὴν συγκέντρωσιν εἰς τὸ θέατρον «Κεντρικὸν», διὰ νὰ παρουσιάσῃ τὸν ἄνδρα καὶ τὴν δράσιν του, ἡ ὁποία κατὰ τὸν κ. Πρωθυπουργόν, δὲν εἶνε ἀξία τῆς φήμης του καὶ τῆς λαϊκῆς ἐμπιστοσύνης.

Ἀσφαλῶς ὁ κ. Βενιζέλος ἐταράχθη πολὺ ἀπὸ τὰς ἀληθείας τοῦ λόγου καὶ τὴν παρρησίαν τοῦ λαοπροβλήτου πολιτικοῦ ἀνδρὸς διὰ νὰ ἐκτοξεύσῃ τὴν ἀπειλήν του μεταξὺ τρεμόντων χειλέων καὶ πασχούσης καρδίας.

Ἀλλὰ τί ἄραγε νὰ ἔχῃ νὰεἰπῇδὲ τὸν κ. Καφαντάρη τοῦ ὁποίου ὁ βίος ὁ δημόσιος διανύεται μέσα εἰς ὑάλινον δωμάτιον καὶ ἀναλίσκεται διαρκῶς καὶ ἐντατικῶς ὑπὲρ τῶν συμφερόντων τοῦ κοινοῦ καὶ τῆς χώρας. Πρόκειται μήπως νὰ ἀμφισβητήσῃ ὁ κ. Βενιζέλος ὅτι παρέλαβεν ἀπὸ τὸν κ. Καφανταρὴν Ἑλλάδα ἡνωμένην, θεώσιμον καὶ οἰκονομικῶς ὑγιᾶ, διὰ νὰ τὴν καταντήσῃ αὐτούς, πολὺ πρὶν τῆς λήξεως τῆς Κυβερνητικῆς του θητείας, τραγικὼς ἀγνώριστον ;

Ἢ μήπως πρόκειται νὰ ἐκτραπῇ εἰς ραδιουργίας καὶ συκοφαντίας κατὰ τοῦ ἀτρώτου καὶ ἀσπίλου, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἀρχηγοῦ τῶν Προοδευτικῶν;

Ἡ δευτέρα ἐκδοχὴ εἶνε καὶ ἡ πιθανοτέρα καθ' ὅσον εἴθισται εἰς τὴν πολιτικὴν ἀγωνίαν τοῦ κ. Βενιζέλου ἀπέναντι σοβαρῶν ἀντιπάλων του.

— ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΟΙΝΩΝ

Ἡ Ἑλληνικὴ οἰνοπαραγωγὴ ἐπέπρωτο νὰ ὑποστῇ νέαν συγκίνησιν ἐκ τῆς ἀναγραφείσης χθὲς εἰδήσεως ὅτι ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς Αὐγούστου θὰ παύσῃ ἡ ἐξαγωγὴ οἴνων εἰς Γαλλίαν. Τοῦτο θὰ συμβῇ διότι τὴν 31ην Ἰουλίου λήγει ἡ ἰσχὺς τῆς συναφθείσης γαλλοελληνικῆς συμφωνίας διὰ τῆς ὁποίας ἡ Ἑλλὰς ἠδύνατο νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν Γαλλίαν ὡρισμένην ποσότητα οἴνου μὲ παλαιὸν δασμὸν τῶν 55 φράγκων κατὰ ἑκατόλιτρον.

Ὁ ἀντίκτυπος εἰς τὴν Ἑλληνικὴν οἰνοπαραγωγὴν ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου εἶνε σοβαρώτατος, συμβαίνει δὲ εἰς ἐποχὴν τοσαύτης οἰκονομικῆς κρίσεως καὶ ὑπερπαραγωγῆς τοῦ προϊόντος ἡ ὁποία προβλέπεται.

Ἀτυχῶς ἀνανέωσις ἢ προσωρινὴ ἔστω παράτασις τῆς γαλλοελληνικῆς συμφωνίας δὲν φαίνεται δυνατὴ καὶ ὡς ἐκ τούτου ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐπιδιώξῃ, ὡς ἀνεγράφη, τὴν λύσιν διὰ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ συστήματος τῶν ἀνταλλαγῶν μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν. Εἶνε τὸ καλλίτερον ποὺ ἔχει νὰ κάμῃ καὶ ὀφείλει νὰ τὸ κάμῃ ἐγκαίρως, ἀποφεύγουσα ὅσον δύναται τὰς χρονοτριβὰς καὶ τὰς παρελκύσεις κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις.

— ΤΟ ΔΑΝΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΡΙΖΩΣΕΩΣ

Τὸ ἄρθρον τοῦ κ. Καμπᾶ, τὸ ὁποῖον ἐδημοσιεύσαμεν χθές, ὑπῆρξεν ἀρκετὰ διαφωτιστικὸν ὅσον φορᾷ τὸ ζήτημα τοῦ δανείου τῆς ἐκριζώσεως καὶ τῶν ἐξ αὐτοῦ ἀπορρεόντων δικαιωμάτων τῶν παραγωγῶν καὶ ὑποχρεώσεων τοῦ Κράτους.

Ἀποδιδομένων ὑπὸ τῆς Τραπέζης Ἀθηνῶν εἰς τὴν σταφιδοπαραγωγὴν τῶν 127 χιλ. Ἀγγλικῶν λιρῶν ἀντιμετωπίζεται ἀποτελεσματικῶς τὸ πρόβλημα τῶν πλεονασμάτων τῆς προσεχοῦς ἐσοδείας.

Πρὸς τὸν σκοπὸν ὅμως τοῦτον δέον ἐγκαίρως νὰ κινηθῇ ὁ σταφιδικὸς κόσμος καὶ νὰ συνεργασθοῦν τὰ ἐκπροσωποῦντα αὐτὸν στοιχεῖα εἰς τὴν Βουλήν, τὸν ΑΣΟ καὶ τὰς Ἑνώσεις Συνεταιρισμῶν, ἵνα μὴ παρελκυσθῇ καὶ ἀπωλεσθῇ τελικῶς τὸ ζήτημα.

Μεθαύριον θὰ προκύψῃ σκληρὸν τὸ πρόβλημα τῶν πλεονασμάτων τὸ ὁποῖον ὁ ΑΣΟ μὲ τὰ ὑπάρχοντα εἰς αὐτὸν μέσα δὲν θὰ δυνηθῇ ν' ἀντιμετωπίσῃ εἰς τρόπον ὥστε νὰ μὴν κατρακυλίσουν αἱ τιμαὶ τῆς σταφίδος.

ΑΙ ΕΝΕΤΕΙΟΙ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ

Ο ΚΑΡΟΛΟΣ ΔΑΡΒΙΝ & Ο ΔΑΡΒΙΝΙΣΜΟΣ

Δ'

Ἡ φυσικὴ ἐπιλογή, ὡς μέσον τῆς ἐξελίξεως τῶν ζωϊκῶν μορφῶν. Ἡ μεταμόρφωσις τῶν ζώντων εἰδῶν καὶ ἡ δημιουργία νέων ποικιλιῶν καὶ νέων εἰδῶν—διδάσκει ὁ Δαρβινισμὸς—ἐνεργεῖται μέσῳ τῆς φυσικῆς ἐπιλογῆς. Ἐπιλογὴ εἶνε τὸ φαινόμενον ἐκεῖνο τῆς βιολογίας κατὰ τὸ ὁποῖον, πᾶς ζωντανὸς ὀργανισμὸς διατηρεῖ μὲν καὶ βελτιώνει τὰ χαρακτηριστικὰ ποὺ τοῦ εἶνε ἀναγκαῖα ἢ χρήσιμα εἰς τὸν ὑπὲρ ὑπάρξεως ἀγῶνα, ἀποβάλλει δὲ τοῦ ὅ,τι εἶνε ἢ κεθίσταται ἄχρηστον ἢ περιττὸν διὰ τὸν ἀγῶνα τοῦτον. Τὸ φαινόμενον τῆς ἐκλογῆς ἦτο γνωστὸν καὶ ἐχρησιμοποιεῖτο, πρὸ χιλιάδων ἐτῶν, διὰ τὴν δημιουργίαν νέων ποικιλιῶν φυτῶν καὶ κατοικιδίων ζώων, Οὕτω, πρὸς παραγωγὴν ἀπογόνων, προικισμένων Λ Χ. δι' ὡραίου χρώματος ἢ τριχώματος ἢ γονιμότητος ἢ ταχύτητος κλπ. ἐκλέγοντι ὑπὸ τοῦ «ἐξευγενιστοῦ» μεταξὺ τῶν ζώων ἢ τῶν φυτῶν τὰ ἄτομα τὰ ἔχοντα εἰς μεγαλύτερον βαθμὸν τὰς ζητουμένας ἰδιότητας, καὶ διασταυροῦνται. Μεταξὺ τῶν ἀπογόνων τούτων, ἀπομονοῦνται τὰ κληρονομήσαντα ἐντονώτερον τὰς ζητουμένας ἰδιότητας καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν. Μὲ αὐτὸν τὸν τρόπον, ἐπιτυγχάνεται ἀπὸ ἕνα ὡρισμένον ζωϊκὸν ἢ φυτικὸν εἶδος ποικιλίαι τόσον πολὺ διαφορετικὴ ἀπὸ τοῦ ἀρχικοῦ προγόνους ὥστε οἱ φυσιοδίφαι ἐὰν δὲν ἐγνώριζον τὴν ἱστορίαν των θὰ κατέτασσον αὐτὰς εἰς ξεχωριστὸν εἶδος. Ἡ ὑπὸ τοῦ ἐξευγενισμοῦ, ζωοτέχνου ἢ νειδηπῶς γενομένη ἐπιλογὴ αὐτὴ ὀνομάζεται **τεχνικὴ ἐπιλογή**, ὁ τρόπος δὲ καθ' ὃν ἐνεργεῖται αὕτη εἰς τὴν γεωργίαν καὶ κτηνοτροφίαν ἀποτελεῖ ὁλόκληρον ἐπιστήμην, στηριζομένην εἰς τὰ πορίσματα τῆς πειραματικῆς βιολογικῆς ἐρεύνης.

Ἐκ τοῦ φαινομένου τῆς τεχνητῆς ἐπιλογῆς ὁ Δάρβιν ἐσχημάτισε τὴν ἔννοιαν τῆς φυσικῆς ἐπιλογῆς. "Οτι δηλαδὴ τελεῖται ἐν τῇ φύσει, μεταξὺ τῶν ζώντων εἰδῶν, βαθμιαίως ἄν καὶ τυχαίως καὶ ἀτάκτως κάπως ἐξευγενισμὸς αὐτῶν, ἡ λεγομένη φυσικὴ ἐκλογή.

Τελεῖται αὕτη κατὰ τρόπον ἀσυνείδητον καὶ μηχανικὸν ἐφελέτει δὲ εἰς αἰτίαν καθαρῶς φυσικὴ καὶ συγκεκριμένως εἰς τὴν περὶ ὑπάρξεως ἀδιαλείπτον ἀγῶνα, τὸν διεξαγόμενον αἰωνίως μεταξὺ τῶν ζώων κατὰ τοῦ περιβάλλοντος καὶ τῶν ἤτοι ἐνεκτῶν ἀλλήλων, ἐναντίο. ἀτόμων ἄλλου εἴδους καὶ ἐναντίον τῶν φυσικῶν παραγόντων (ψύχους, θερμότητος, ξηροσίας κλπ.). Τὰ καλύτερον ἐφωδιασμένα ἄτομα ἔχουν, βεβαίως, τὰς μεγαλυτέρας ἐλπίδας νὰ ἀνθέξουν εἰς τὸν ἀγῶνα, νὰ διατηρηθοῦν καὶ νὰπολλαπλασιασθοῦν καὶ ἔτσι νὰ ἀναπαραγάγουν εἰς τοὺς ἀπογόνους των τὰς χρησίμους διὰ τὸ εἶδος πλέον μεταβολὰς τῶν ἀτομικῶν των χαρακτήρων, ἀκόμη δὲ καὶ νὰ ἐνισχύσουν τὰς μεταβολὰς ταύτας. Ἀκριβῶς δὲ ὅπως ἡ ὑπὸ τοῦ ἀνθρώπου τεχνητὴ ἐπιλογὴ ἔχει ὡς σκοπὸν τὴν λογικὴν ἐπιλογὴν τῶν ἀτόμων τῶν διασταυρουμένων ἐπ' ὠφελείᾳ αὐτῶν, οὕτω καὶ ἡ φυσικὴ ἐπιλογὴ ἄγει διὰ τοῦ **ζωϊκοῦ ἀνταγωνισμοῦ** εἰς φυσικὴν ἐπιλογὴν, προκαλοῦσαν τὰς πλέον χρησίμους διὰ τὸ εἶδος μετατροπάς. Ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ περὶ ὑπάρξεως ἀγὼν εἶνε ὀξύτερος καὶ ἀπηνέστατος μεταξὺ τῶν συγγενῶν, τῶν ὁμοίων μορφῶν τοῦ εἴδους, διότι ταῦτα ἀποζοῦν ἐκ τῆς αὐτῆς τροφῆς, μοιράζονται τὸ ἴδιο πιάτο καὶ διατρέχουν τοὺς ἰδίους κινδύνους, ἐντεῦθεν προκύπτει ὅτι ἐκεῖνα τὰ ἄτομα ἔχουν περισσότερας ἐλπίδας νὰ ἐπιζήσουν, ὅσα εἶνε κατὰ τὸ δυνατὸν περισσότερον **ἀνόμοια** μεταξύτων, ἀφοῦ ταῦτα συγκρούονται ὀλιγώτερον ἀπὸ τὰ ὅμοια. Ἐκ τοῦ γεγονότος τούτου, ὡς φυσικὴν συνέπειαν, ἔχομεν τὴν ἀπόκλισιν τῶν χαρακτήρων καὶ τὴν ἐξαφάνισιν τῶν ἐνδιαμέσων μορφῶν.

Τοιουτοτρόπως, μὲ τὸν συνδυασμὸν τῶν ὠφελίμων τροποποιήσεων, μὲ τὴν ἐπισώρευσιν τῶν κληρονομικῶν μερικοτήτων, ἀρχικῶς ὀλίγον ἀσημαντικῶν, θὰ προκύψουν νέαι ποικιλίαι, ἐκ δὲ τῶν ποικιλιῶν θὰ παραχθοῦν νέα εἴδη. Ὁ συντελεστὴς λοιπὸν τῆς μεταμορφώσεως τῶν εἰδῶν εἶναι αἱ ἀτομικαὶ διαφοραί, ποὺ πηγάζουν εἰς τὴν φύσιν ἀτάκτως, ἄνευ σχεδίου καὶ κανόνος. Αἱ δὲ ποικιλίαι εἶνε, εἴδη ἐν γενέσει Συγκεφαλαιωτικῶς, φυσικὴν ἐπιλογὴν καλοῦμεν τὸ φαινόμενον κατὰ τὸ ὁποῖον οἱ ὀργανισμοὶ παλαίοντες τὸν διωτικὸν ἀγῶνα ἀποβάλλουν, βαθμηδὸν καὶ κατ' ὀλίγον, ὅ,τι τοὺς εἶνε ἐπιβλαβὲς ἢ περιττὸν διὰ τὸν ἀγῶνα τοῦτον, καὶπροσαρμόζονται εἰς τὰς ἑκάστοτε συνθήκας τῆς ζωῆς διὰ διαθμιαίας μεταβολῆς, οὕτω δὲ προκύπτουν νέαι ποικιλίαι ὀργανισμῶν, προσαρμοσμένοι εἰς τὸν ἀγῶνα, αἱ ὁποῖαι ποικιλίαι τελειοποιοῦμεναι βαθμηδόν, μὲ τὴν πάροδον τῶν αἰώνων, ἄσσει τοῦ νόμου τῆς κληρονομικότητος, παράγουν νέα εἴδη. Ἰδοὺ, ἐν συντομίᾳ, ἡ οὐσία τῆς θεωρίας τῆς ἐξελίξεως, τοῦ Δαρβινισμοῦ. Αἱ βασικαὶ αὐτοῦ ἔννοιαι εἶνε ἡ ἀγὼν περὶ ὑπάρξεως—μεταβίβασις τῶν ἀτομικῶν διαφορῶν εἰς τοὺς ἀπογόνους διὰ τῆς κληρονομικότητος. Μακρὰ διαδρομὴ χρόνου Φυσικὴ ἐπιλογή!

Βεβαίως, τὰ πράγματα, δὲν ἀποδεικνύονται πάντοτε, τόσον σαφῶς, κατηγορηματικῶς ὅσον θὰ ἠθέλαμεν. Ὁ Δαρβινισμὸς ἀποτελεῖ τὴν μεγαλυτέραν ἐπιστημονικὴν προσπάθειαν ἑρμηνείας τοῦ γιγαντιαίου βιολογικοῦ προβλήματος τῆς καταγωγῆς τῶν εἰδῶν. Δὲν δυνάμεθα νὰ ἀξιώσωμεν ἀπὸ μίαν βιολογικὴν θεωρίαν νὰ ἐμφανίσῃ τὴν ἀπόλυτον βεβαιότητα τῶν γεωμετρικῶν θεωρημάτων. Πρέπει μόνον νὰ τὴν ἀντιπαρ-ὀμωμεν ὡς τὴν μᾶλλον πιθανήν, ὡς τὴν προσεγγίζουσαν πρὸς τὴν ἔννοιαν τοῦ θέματος τούτου ἀπόλυτον ἀλήθειαν, καὶ ὡς τοιαύτην δέχομαι τὸν Δαρβινισμὸν «ἡ ὁλότης σχεδὸν τῶν φυσιοδιφῶν».

Αἱ ἀποδείξεις τοῦ Δαρβινισμοῦ εἶνε

Α) **Ἀνατομικαί.** Ἡ συγκριτικὴ ἀνατομία εὑρίσκει μεγίστας ἀνατομικὰς ὁμοιότητας ἐξωτερικῶς ἀνομοίοτατα ζῶα. «Ἐν σωματικῷ ἐξάρτημα δύναται νὰ εἶναι πτέρυξ πτηνοῦ ἢ βραχίων ἀνθρώπου, ἀναλόγως τοῦ περιβάλλοντος ἐν ᾧ τὸ ζῶον διαβιοῖ. Κατὰ ἔδαφος ὅμως τὰ ἀποτελοῦντα αὐτὸ στοιχεῖα θὰ εἶναι τὰ αὐτά. Ἡ μορφὴ του εἶναι διάφορος, πλὴν ἡ διάταξις εἶναι ἡ ἰδία. Τὴν αὐτὴν μεταβολὴν. Κατ' ἐπιφάνειαν, παρατηροῦμεν κ. Χ. καὶ εἰς τὴν διασκευὴν τοῦ ποδὸς ἵππου καὶ χοίρου»! Ἀφ' ἑτέρου, εὑρίσκομεν εἰς ζῶα τὴν ὑπαρξὶν ὑπολειμμάτων ὀργάνων, ποὺ εἶνε λείψανα τῆς πρώην τοῦ ζώου μορφῆς (πάτια ἀκόρας) Β) **Παλαιοντολογική.** Τὸ γεγονὸς ὅτι ὑπάρχουν καὶ ἀνακαλύπτονται ὑπὸ τῆς παλαιοντολογίας ὑπὸ μορφὴν ἀπολιθωμάτων, αἱ ἐνδιάμεσαι μορφαί, ἤτοι μορφαὶ, ζώων μεταβατικῶν ἐξ ἑνὸς εἴδους εἰς τὸ ἄλλο, εἶναι ἐπίσης ἀπὸ τὰ ἰσχυρὰ ἐρείσματα τῆς ἐξελίξεως. Γ) Τέλος ἰσχυρότατα εἶναι καὶ αἱ ἐμβρυολογικαὶ ἀποδείξεις τοῦ Δαρβινισμοῦ. Ἐξετάζοντες τὰ ἔμβρυα ἀνομοίων ζώων, ἀνακαλύπτομεν ὁπατυπώθη ὄργανα εὑρισκόμενα ἐνάναπτύξει εἰς ἄλλα ζῶα, ἤτοι τοὺς ἀπωτέρους προγόνους τοῦ ἐξεταζομένου ζώου Ἐπίσης διαπιστώμεν εἰ, τὰ ἔμβρυα μεταμορφώσεις, ποὺ ἐνθυμίζουν τὰς ἐξαφανισθείσας μορφὰς τῶν προγόνων τοῦ ζώου.

* * *

Ἐν ἐπιλόγῳ, θὰ κάμωμεν μερικὰς νύξεις γενικωτέρου περιεχομένου. Ὁ Δαρβινισμὸς, προτείνων ἐξήγησιν τῆς γενέσεως τῶν εἰδῶν, διάφορον ἐκείνης ποὺ διδάσκει ἡ Γένεσις τοῦ Μωϋσέως, θὰ ἠμπορεσῃ νὰ κριθῇ ὡς ἀντιθρησκευτικὴ καὶ ἀθεϊστικὴ διδασκαλία. Ἀντιθέτως ὅμως, πολλοὶ φιλόσοφοι ἐκτιμοῦν ὅτι ἡ θεωρία τοῦ Δάρβιν δίδει ἀπαίρας μεγαλοπρεπεστέραν τὴν εἰκόνα τῆς δημιουργίας, ἀπὸ ὅ,τι αὕτη ἐμφανίζεται εἰς τὴν «Γένεσιν». Τὰ φυσικὰ, βιολογικὰ, τὰ κοσμικὰ ἐν γένει φαινόμενα διέπουται ἀπὸ αἰωνίους νόμους, ἡ ὑπὸ τῆς ἐπιστήμης ἀνακαλυφθεῖς τῶν ὁποίων δὲν συνεπάγεται, κατ' οὐδεμίαν ἀρχὴν λογικῆς, τὴν ἄρνησιν τῆς ἰδέας τοῦ δημιουργοῦ τῶν νόμων τούτων. Ἀντιθέτως ἡ δύναμις αὕτη ἐμφανίζεται εἰς τὴν ψυχήν μας ὡς ὁ ἐπὶ τῆς κοσμοῦς τῶν Νόμων τούτων ἐνθρονισμένος «Κύριος τῶν Δυνάμεων». Ἀπὸ ἄλλης ἀπόψεως: Δὲν πιστεύομεν ὅτι εἶνε θεμιτὴ καὶ λογικὴ ἡ μεταφορὰ τῶν ἐννοιῶν τοῦ Δαρβινισμοῦ αὐτουσιαῖως ἀπὸ τὰς ἀγέλας τῶν ζώων, ὅπου ἔχουν τὴν ἐφαρμογήν των, εἰς τὰς κοινωνίας των ἀνθρώπων.

Εἶνε ἀπῥαθάκτος ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι οἱ ἀπρακιακοὶ λαοὶ (Ἰνδοὶ κλπ.) ὑπηρεσῶν δικαιολογημένος τοὺς ἐμπεριαλιστικοὺς λαοὺς διότι ἄθθεν οἱ τελευταῖοι, δυνάμει τοῦ ὑπὲρ ὑπάρξεως ἀγῶνος καὶ τῆς φυσικῆς ἐπιλογῆς ἀνήκουν εἰς ἀνωτέρας φυλάς. Ὁμοίως ἀξίσιμος καὶ ὁ ἰσχυρισμὸς ὅτι δικαιολογημένως οἱ ἰσχυρότεροι καὶ πλουσιώτεροι ἐκμεταλλεύονται τὰς ὑποδεεστέρας τάξεις, διότι ὅθθεν αὐταὶ ἐκπροσωποῦν βιολογικῶς κατωτέραν ἀνθρωπίνην κατηγορίαν. Οἱ νόμοι, οἱ ἔχαντες ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ζώων, δὲν εἶνε λογικὴν νὰ μεταφέρωνται αὐτούσιοι ἐπὶ τῶν ἀνθρωπίνων ὁμάδων, διότι οἱ ἄνθρωποι ἔχουν καὶ πνευματικὴν φύσιν, ἔχουν καὶ τὴν λογικὴν δύναμιν, ἡ ὁποία εἶνε κολοσσιαίας σημασίας. Καὶ ἡ εἰδοποιὸς αὐτὴ διαφορά, δημιουργεῖ διαφορετικοὺς νόμους ἐξελίξεως τῶν ἀνθρωπίνων κοινωνιῶν. Διὰ ταῦτα, ὁ ὑπὲρ ὑπάρξεως ἀγών, ὁ λεγόμενος «πάλη τῶν τάξεων», δύναται καὶ πρέπει νὰ λάβῃ τέρμα εἰς τὰς κοινωνίας τῶν ἀνθρώπων, ἀντικαθιστάμενος διὰ τοῦ ἀνταγωνισμοῦ ἐπὶ τοῦ πνευματικοῦ ἐπιπέδου. Ὁ ἄνθρωπος, λόγῳ τῆς πνευματικῆς του φύσεως εἶνε ζῶον ἰδεαλιστικόν: Διαπλάσσει ἰδεανικά, ὑψηλὰ καὶ ὡραῖα, ἰδεανικὰ κοινωνικῆς δικαιοσύνης, λογικῆς, τάξεως, σχετικῆς ἰσότητος μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων καὶ τὰ ἰδεανικὰ αὐτὰ ἐννοεῖ καὶ ἐπιτυγχάνει, ὡς ἀποδεικνύει ἡ Ἱστορία, νὰ τὰ πραγματοποιήσῃ, ἔστω κτὶ μὲ ποτκμοὺς αἱμάτων.

Καὶ ὅπως θὰ ἔλεγεν ὁ Μέγας Κάντ, ἐὰν δὲν ἦτο δυνατὴ ἡ βαθμιαία πραγματοποίησις ἐπὶ τῆς γῆς τῶν ἰδεανικῶν, ποὺ ἠλεκτρίζουν τὰς ψυχὰς τῶν ἀνθρώπων, ἡ Ἀνθρωπότης θὰ ἠμπορεσῃ νὰ αὐτοκαταστραφῇ, χωρὶς νὰ ἀξίζῃ οὔτε τὸν ἐλάχιστον πόνον, οὔτε τὰ ἐλάχιστα δάκρυα!

Χ. Χ.

Η ΠΑΡΑΓΩΓΗ ΖΑΧΑΡΕΩΣ ΕΚ ΧΑΡΟΥΠΙΩΝ

ΕΡΓΑΣΙΑ ΚΑΙ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΕΡΕΥΝΩΝ ΤΟΥ ΣΤΑΦΙΔΙΚΟΥ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΥ ΠΥΡΓΟΥ ΥΠΕΡ ΤΗΣ ΠΑΣΧΟΥΣΗΣ ΣΤΑΦΙΔΟΠΑΡΑΓΩΓΗΣ

Εἰς ἓν ἐκ τῶν προσεχῶν Ἰ. Ὑπουργικῶν Συμβουλίων θὰ ἐξετασθῇ τὸ ζήτημα τῆς παραγωγῆς ζαχάρεως ἐκ χαρουπίων καὶ θὰ ληφθῇ πιθανὸν ἀπόφασις.

Σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τοῦτο συνεκροτήθη πρὸ ἡμερῶν εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθνικῆς Οἰκονομίας σύσκεψις ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ κ. Λουλάκη, καθ' ἣν ἐξητάσθη ἡ γνωστὴ πρότασις τοῦ κ. Κριτάρη χημικοῦ ΑΣΟ διὰ τὴν παραγωγὴν ζαχάρεως ἐκ χαρουπίων.

Κατὰ τὴν σύσκεψιν ὁ κ. Κριτάρης ἀνέπτυξε διὰ μακρῶν τὴν πρότασίν του καὶ ἐζήτησεν ὅπως τοῦ χορηγηθῇ προνόμιον ἱδρύσεως ἐργοστασίου καὶ ἐκμετταλλεύσεως αὐτοῦ ἐπὶ μίαν δεκαπενταετίαν.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπεδέχθη τὰς ἀπόψεις τοῦ κ. Κριτάρη κατήρτισε δὲ ὑποεπιτροπὴν ἐκ τῶν κ. κ. Βέη, Παυλοπούλου καὶ Νικολαΐδη, ἡ ὁποία θὰ ἐξετάσῃ τὸ ὅλον ζήτημα εἰς τὰς λεπτομερείας του.

Ἡ ὑποεπιτροπὴ αὕτη θὰ ἐξετάσῃ κυρίως τὸ κόστος τῆς παραγομένης ζαχάρεως ὡς καὶ τὴν ποιότητα αὐτῆς, ἀκολούθως δὲ θὰ ὑποβάλῃ τὰ πορίσματά της εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν προκειμένου τὸ ζήτημα νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὸ Ἰ. Ὑπουργικὸν Συμβούλιον.

Πραγματοποιουμένη ἡ ἐν λόγῳ βιομηχανία ζαχάρεως ἐκ χαρουπίων, εἶνε προφανὲς τὸ ὄφελος ὑπὲρ τῆς σταφιδοπαραγωγῆς. Ἡ ἀπόστασις χαρουπίων διὰ τὴν παραγωγὴν οἰνοπνεύματος θὰ παύσῃ τοῦ λοιποῦ καὶ τὴν χρησιμοποιουμένην μέχρι τοῦδε τοιαύτην ὕλην θ' ἀντικαταστήσῃ ἐξ ὁλοκλήρου ἡ σταφίς.

Δέον νὰ σημειωθῇ ὅτεἡ ἀποσταζομένη κατ' ἔτος ποσότης χαρουπίων ἀνέρχεται εἰς τὰ 25 ἑκατομμύρια κιλῶν.

Ἐὰν πληροφορούμεθα ὅλη αὐτὴ ἡ κίνησις καὶ ἐργασία ἀνήκει εἰς τὸ Σταφιδικὸν Ἰνστιτοῦτον Πύργου καὶ εἰς τὸ πρόγραμμα τὸ ὁποῖον ἔχει καταστρώσει ὁ διευθύνων τὸ ἔδρυμα ἔξοχος ἐπιστήμων κ. Ρουσόπουλος διὰ τὴν προστασίαν τῆς σταφιδοπαραγωγῆς.

Ἐπίσης πληροφορούμεθα ὅτι εἰς τὸ πρόγραμμα τῶν ἐρευνῶν τοῦ Σταφιδικοῦ Ἰνστιτούτουπεριλαμβάνονταικαὶ ἄλλαι μελέται παρεμφερεῖς φύσεως καὶ ζωτικῆς σημασίας διὰ τοὺς σταφιδοπαραγωγούς, αἱ ὁποῖαι θ' ἀνακοινωθοῦν ἐν καιρῷ.

ΑΠΟΛΥΟΝΤΑΙ ΟΙ ΙΔΙΩΤΙΚΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΙ ΧΑΡΙΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΩΝ

Ἀθῆναι. Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν ὑπέγραψε διαταγὴν δι' ἧς ἀπολύονται ἅπαντες οἱ ἰδιῶται οἱ ἐργαζόμενοι εἰς στρατιωτικὰ γραφεῖα. Διὰ τῆς ἀπολύσεως θὰ ἐπέλθῃ οἰκονομία ἑνὸς ἑκατομμυρίου δραχμῶν.

ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ἀθῆναι. Εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον συνῆλθε τὸ Ἰ. Ὑπουργικὸν Συμβούλιον καὶ ἠσχολήθη ἐπὶ ὑπηρεσιακῶν ζητημάτων.